

τανακλῆ τὸ φῶς τῇ Ήλίᾳ ἀς τόπας
ὅπῃ δὲν βλέπεν τὸν Ήλιον παντελῶς,
καὶ τὸ ἀντανακλῆ πολλὰ πλησιέσερον,
καὶ μὲ περισσοτέρων ἵχυν ἀπ' ὅλας καὶ
τὰς πέντε Σελήνας, ἐπαδὴ καὶ εἴαι
ὕττουν ὑψηλότερος καὶ ἀπὸ τὴν πλέον
χαμηλήν.

Τῇ ἀληθείᾳ (εἴπεν ἡ Μαρκέζη, μὲ
ἔνα χῆμα ἀνθρώπῳ ὅπῃ μὲ θάμβος καὶ
ἐκπληξιν συνέρχεται ἀς τὸν ἑαυτόν τῳ)
τὰ πάντα εἴναι μὲ μεγάλην καὶ ἀρίσην
τάξιν· ἡ φύσις φαίνεται σαφέσατα ὅτι
ἄχε πρὸ ὄφθαλμῶν τὰς χρέας μερι-
κῶν ὄντων ζόντων, καὶ ὅτι ἡ διανοιῇ
τῶν Σεληνῶν δὲν ἔγινεν ὡς ἐκ ταυτο-
μάτων καὶ κατὰ τύχην. Οὐδεν καὶ
ἔπεσαν ἀς τὸ μερτικὸν μόνον τῶν Πλα-
νητῶν ὅπῃ εἴναι μεμαρυσμένοι ἀπὸ τὸν
Ηλιον, δηλαδὴ ἀς τὴν Γῆν, ἀς τὸν
Δίκη, καὶ ἀς τὸν Κρόνον, ἐπαδὴ καὶ
τῷον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΦΙΛΟΥ ΠΙΤΣΙΟΥ

πω̄ντι δὲν ᾱξιζε τὸν κόπον νὰ δώσῃ
ᾱς τὴν Ᾱφροδίτην καὶ ᾱς τὸν Ε̄ρμῆ,
οἱ ὅποι δέχονται φῶς καὶ πέραν οχε-
δὸν τῷ δέοντος, καὶ τῶν ὅποιων αἱ υύκ-
ται εἶναι τόσον πολλὰ σύντομαι, ὅπῃ
τὰς νομίζεν ὡς φαίνεται διὰ μεγαλη-
τέρας εὐεργεσίας τῆς φύσεως περισσό-
τερον καὶ ἀπ' αὐτὰς τὰς ίδίας των ἡμέ-
ρας· οάσε ὅμως, μὲ φαίνεται ὅτι ὁ
Ᾱρης ὅπῃ εἶναι μακρύτερα ἀπὸ τὸν Η"-
λιον ἀπ' ὅσον εἶναι ἡ Γῆ δὲν ἔχει καμ-
μίαν Σελήνην· δὲν ἡμπορεῖ νὰ σᾶς τὸ
κρύψῃ τινὰς, τὴν ἀπεκρίσην, ἀληθινὰ
δὲν ἔχει καμμίαν. Πρέπει ὅμως νὰ
ἔχῃ βοηθήματα ἄλλα διὰ τὰς υύκτας
τις, τὰ. ὅποια ἡμεῖς δὲν τὰ ξεύρομεν.
Νέλαι θέτε ποτὲ φωσφόρας, ἐκάνας
τὰς υγρὰς υλας, ἥ καὶ ξηρὰς, αἱ ὅ-
ποιαι δεχόμεναι τὸ φῶς τῷ Ηλίᾳ τὰ
ἔμπινες, καὶ δλοκλήρως τὸ προσλαμ-
βάνεσιν ἐν ἐαυτοῖς, καὶ ἐπομένως ἀπα-

εράπ-

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΒΙΒΛΙΟΥ ΦΙΛΟΣΦΟΦΙΑΣ
ΕΠΙΧΑΙΡΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΥ

εράπτεσαι ἀπαυγάζεσι μὲν μεγάλην λάμψιν ἐξ τὸ σκότος. Ι"σως λοιπὸν ὁ Αἴρης νὰ ἔχῃ μεγάλες βράχες πολλὰ ὑψηλὰς, σὶ δποῖοι εἶναι ὅλο φωσφόροι φυσικοί, καὶ κάμνουν ἐξ τὸ διάσημα τῆς ἡμέρας τὴν προσήκεσσαν προμήνειαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα τῷ φωτὸς, τὴν δποίαν συνανθροίζοντες τὴν μεταδίδεν ἐξ τὸ διάσημα τῆς υπότος. Ὅπεν ἀδύνατον εἶναι νὰ ἡμπορέσῃτε νὰ ἀρνηθῆτε ὅτι τὸ τοιεῖτον εἶναι θέαμα Χαρίέζατον καὶ τερπνὸν, νὰ βλέπητε τινὰς ἐκείνας τὰς βράχες νὰ ἔξαπτεν παταχόνεν εὐνὺς δπεῖ δύσῃ ὁ Ήλιος, καὶ νὰ κάμνουν χωρὶς καμμίαν τέχνην μεγαλοπρεπεῖς καὶ πλεσίας φωτοχυσίας, αἱ δποῖαι δὲν ἡμπορεῦν νὰ ἔνοχλήσουν τελέως διὰ τῆς θερμότητός των. Ι"ξεύρετε πρὸς τάτοις ὅτι ἐξ τὴν Αὔμερικὴν εἶναι πελιὰ τὰ δποῖα εἶναι τόσου φωτεινὰ ἐξ τὸ σκότος, ὅπει ἡμπορεῖ να

τὰ μεταχειρισθῆ τινάς διὰ νὸς διαβάσῃ·
τί ἔξεύρομεν λοιπὸν αὖν ὁ Αἴρης δὲν ἔχει
κανένα ὑπέρμετρον ἀριθμὸν ἀπ' αὐ-
τὰ τὰ πλιά, τὰ ὅποια εὑνήσεις ὅπε-
ἔλθῃ ἢ **μόνιτα** διασπέρνονται παντα-
χόσε, καὶ διασκορπίζεις χεδὸν μίαν
νέαν ἡμέραν;

Ε'γώ δὲν εὐχαριστῶμαι, μ' ἀπειρό-
νη, μήτε μὲ τὰς βράχους σα, μήτε
μὲ τὰ πλαίσια σα· ἀληθινὰ δὲν ἔμπο-
ρεῖ νὰ ἀπῇ τινὰς ὅτι καὶ αὗτὰ δὲν εἴ-
ναι εὔμορφα, μὰ μὲ ὅλου τότο ἐ-
πιδή καὶ ἡ φύσις ἔδωκε τόσας Σελή-
νας ἐς τὸν Κρόνον καὶ ἐς τὸν Δία,
αὗτὸ δέναι ἔνα σημεῖον προφανεῖς, ὅτι
ἀπαρχιτήτως χρειάζονται Σελῆναι· ὅ-
νευ ἐγὼ οὐδελα μάνη μὲ ἄκραν μα χα-
ρᾶν εὐχαρισημένη, ὅτι ὅλοι οἱ μεμα-
κρυσμένοι κόσμοι ἔχουν Σελήνας, οὐ
δὲν συνέπιπτεν ὁ Αἴρης νὰ μᾶς κάμη

μίσθιον

μίαν ἀηδῆ καὶ ἔχαριν ἐξαιρεσιν. Αὖτις!
 ἀληθινὰ, τὴν ἄπα, αὖν ὅμως ἔχετε
 σκοπὸν νὰ ἀνακατωθῆτε ἀς τὴν φι-
 λοσοφίαν περισσότερου ἀπ' ὅσου τώρα
 χώνεαθε, επρεπεν ἀφεύκτως νὰ συνη-
 θίσητε ἐς τὸ νὰ βλέπετε ἐξαιρέσεις
 καὶ ἐς αὐτὰ τὰ καλύτερα συζήματα.
 ἐπαδὴ καὶ εἶναι μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 μερικὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἀρμόζουν
 ἀς αὐτὰ τόσου σωστὰ, ὅπερ ἐκ ἐνδέχε-
 ται ἄλλως γενέσθαι, εἴναι ὅμως ὡσαύτως
 καὶ μερικὰ ἄλλα τὰ ὅποια πάχαι τινὰς
 νὰ τὰ προσαρμόσῃ ὅσου δύναται, καὶ
 ὅπερ τέλος πάντων τὰ παραποτῆται ἀν ἀ-
 πελπιαθῆ βλέπωντας ὅτι δὲν ἥμποραι
 νὰ φέρῃ εἰς ἐκβασιν τὴν προσαρμογήν
 των. ὅνειν ἀς μεταχειρισθῶμεν καὶ ἥ-
 μεῖς αὐτὸν τὸν ἴδιον τρόπον διὰ τὸν
 Αἴρη, ἐπαδὴ καὶ δὲν εἶναι πρὸς ἥμᾶς
 ἔτε ἀρμόδιος ἔτε ἀρεσὸς, καὶ ἀς μὴ
 συντύχωμεν πλέον τελέως περὶ αὐτῷ.

Ημᾶς

Ε. Μ. Ιωαννίνα II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ημαῖς λοιπὸν ἄνημεσα εἰς τὸν Κρόνον, ἡδέλαμεν μάνη πολλὰ ἐκδαμβοὶ καὶ ἔκσατικοὶ, βλέποντες ἐπάνω εἰς τὰ κεφάλια μας εἰς τὸ διάσημα τῆς υπότος ἐκείνου τὸν μεγάλον δακτύλιον, ὃ ὅποῖς ἡθελεν ἐκτείνεται ὥς ἐν ἡμίκυκλιον ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τῷ ὅρίζοντος ἐώς τὸ ἄλλο, καὶ ὅπῃ ἀντιπέμπωνται εἰς ἡμᾶς τὸ ὅπερ προσδέχεται φῶς τῷ Ήλίῳ, ἡθελεις οὐαίνη τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς συνεχῆς καὶ ἀδιαπαύσα Σελήνης. αἴ! καὶ δὲν θὲ νὰ βάλωμεν παντελῶς οικούκες εἰς αὐτὸν τὸν μεγάλον δακτύλιον; διέκοψε τὸν λόγον με μὲ γέλοιας ἡ Μαρκέζα· μ' ὅλου ὅπῃ ἔχω διάνεσιν, τὴν ἀπεκρίσην, νὰ δέλλω οικούκες πανταχῷ μὲ μεγάλην τόλμην καὶ θάρρος, σᾶς ὁμολογῶ ὅτι μόνον ἐκεῖ δὲν τολμῶ νὰ βάλω, διατὰ αὐτὸς ὁ δακτύλιος μὲ φχίνεται μίκη οικούκες πολλὰ ἀτακτή καὶ ἀκατάστη.

Τ

ὅσου

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΝΗΣ ΚΟΙΤΑΝΟΣ © ΠΕΤΣΙΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΜΑΝΝΗΣ ΦΙΛΟΦΙΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΗΠΗΣ

ὅσου ὅμως διὰ τὰς πέντε Σελήνας ;
 εἶναι ἀδύνατον νὰ παραιτηθῇ τινὰς ἀ-
 πὸ τοῦ νὰ τὰς πλησύῃ ἀπὸ κατοίκες,
 ὡς τόσου ἀνὸς δακτύλιος αὐτὸς δὲν εἴ-
 ναι ἄλλο τί , ἐμὴ (κανὰς μερικοὶ τὸν
 ὑποθέτειν) εἴνας κύκλος συνθεμένος ἀ-
πὸ Σελήνας , αἱ ὁποῖαι συνακολεύεν-
 ται ὅσου ἔγγιζα ἔχεσαι μίαν κίνησιν
 ἰσόμετρου , καὶ ἀν αἱ ξεχωρισταὶ πέντε
 μικραὶ Σελῆναι εἶναι πέντε φυγάδες
 ἀπὸ τὸν μεγάλον ἐκεῖνον κύκλου , ὡς
 πόσοι Κόσμοι ἐς τὴν Δίνην τῷ Κρόνῳ !
 Μὲν ὅλου τοῦτο ὅ , τι λογῆς καὶ ἀν εἴναι
 οἱ κάτοικοι τῷ Κρόνῳ εἴναι πολλὰ κα-
 κορρόιδεικοι καὶ δυσυχισμένοι μὲν ὅλην
 τὴν βοήθειαν τῷ δακτυλίετων , ἐπειδὴ
 καὶ τοῖς δίδαι μὲν αὐτὸς ὁ δακτύλιος
 φῶς , μὰ τί λογῆς φῶς ὕσερον ἀπὸ μίαν
 τόσην ἀπόσασιν καὶ ἀπειρον μάκρος ὁπότε
 ἔχει ἀπὸ τὸν Ἡλίον ! αὐτὸς ὁ ίδιος
 Ἡλίος τὸν ὅποιον βλέπειν ἔκατὸν φε-

ρχῆς μικρότερου ἀπ' ὅσου τὸν βλέπομεν ἡμᾶς, ὃς πρὸς αὐτὰς δὲν εἶναι αὖλο τί, ἐμὴ ἐν μικρὸν Αἴρου ἀσπρού καὶ ὠχρὸν, τὸ ὄποιον ἔχει μόνου μίαν λάρματιν καὶ μίαν θερμότητα πολλὰ ἔξιτονημένην, ὃς εἰν τὰς βάλετε ἀς τὰς πλέον ψυχρὰς τόπους μας, ἐς τὴν Γροενλανδίαν, ἢ Λαπωνίαν, θέλετε τὰς ἴδης περιβρέσθε τοταμηδὸν ἀπὸ θρόμβων ἴδρωτος, καὶ ἀπὸ τὴν ζέσην ἐκπνέοντας. Αὐτὸν ἔχαν ἀπὸ τὸ ἐδικόν μας νερὸν, ἐκεῖνο πλέον δὲν ἡθελεν ἡθαῖς νερὸν ὃς πρὸς αὐτὰς, ἀλλὰ μίας πέτρας ἀπαλή, καὶ ἀπλῶς ἐνα μάρμαρον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ῥάκι ὅπερ ἐδώ δὲν παγώνει ποτὲ, ἡθελεν ἡθαῖς πρὸς αὐτὰς σκληρὸν ὅσαν τὰ διαμάντια μας.

Μοὶ δίδαις μίαν τέτοιαν ἴδεαν περὶ τῷ Κρόνῳ ὅπερ μὲ παγώνει, ἐπεν ἡ Μαρκέζα, ἀς κακιρὸν ὅπερ πρὸ ὄλιγα

μὲ ξενέρμαινες ὅμιλῶντάς με περὶ τῷ Ερμῇ. ἀφεύκτως πρέπει, τὴν ἀπεκρίνην, οἱ δύω αὐτοὶ κόσμοι ὅπῃ ἔναι εἰς τὰς ἐρχατιὰς αὐτῆς τῆς μεγάλης Διηγῆς, νὰ εἶναι ἀντιβαίνοντες καὶ ἀντιπεπονθότες κατὰ πάντα.

Οὐδεν ἔπειται, μὲ ἐπε, νὰ εἶναι πολλὰ φρόνιμοι εἰς τὸν Κρόνον, ἐπειδὴ καὶ μὲ ἐπεις ὅτι ὅλος ὁ κόσμος εἶναι τρελὸς εἰς τὸν Ερμῆ. Αὐτὸν δὲν εἶναι πολλὰ φρόνιμοι εἰς τὸν Κρόνον, τὴν ἀπεκρίνην, τελάχιστον ὄμως, κατὰ πάντα λόγου πιστανὸν, εἶναι πολλὰ φλεγματικὲς καὶ ὑποχονδριακοὶ, εἰς τρόπον ὅπῃ εἶναι ὅλοι ταῖς αὖνθρωποι ὅπῃ δὲν ἴξεύρεν τί εἶτι γέλως, ὅπῃ κάμνουν πάντοτε μίαν ἡμέραν ὅσον νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὴν παραμικροτέραν ἐρώτησιν ὅπῃ τοῖς κάμνα τινας, καὶ ὅπῃ ἡθελαν ἐκλάβῃ τὸν

ἔξ Οὐδέκης Κάτωνα ἀνθρώπου πολλὰ
ἀξεῖον καὶ πολλὰ σερπετόν.

Μ' ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν νῦν με ἔντις
λογισμὸς ἀπεν οἵ Μαρκέζαι. ὅλοι οἱ
κάτοικοι τῆς Ερυμᾶς εἶναι ὁξύνοες, οἱ κά-
τοικοι δέ τῆς Κρόνες εἶναι ὅλοι βραδύνοες,
ἀναμεταξὺ δὲ αἱς ἡμᾶς ἄλλοι μὲν εἶναι
ὁξύνοες, ἄλλοι δὲ βραδύνοες. Μήπως
καὶ προέρχεται αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ὅτι οἵ
Γῆ μας καταίσθιαν σωσάς καταμεσῆς τῶν
ἄλλων κόσμων, καὶ διὰ τότο μετέχο-
μεν οἵμεῖς καὶ ἀπὸ τὰς δύω ἀκρότητας;
ἐπειδὴ καὶ, διὰ οἵμεῖς τὰς ἀνθρώπων,
δὲν εὑρίσκεται κανένας χαρακτὴρ σάσι-
μος καὶ ὠρισμένος, ἄλλα ἄλλοι μὲν εἴ-
ναι γεννημένοι ὄμοιοι μὲ τὰς κατοίκες
τῆς Ερυμᾶς, ἄλλοι δὲ ὄμοιοι μὲ τὰς κα-
τοίκες τῆς Κρόνες, καὶ ὅλοι μας εἴμενοι
ἔναε κράμμα σύμμικτον ἀπὸ ὅλα τὰ
άδη ὅπερες εὑρίσκονται αἱς τὰς ἄλλας Πλα-

νήτας. Πολλὰ μὲν ἀρέσαι αὐτῇ ἡ Ιδέα, τὴν ἀπειρίων, ὡσαν δῆπεῖς ἡμᾶς ἀποτελέμεν μίαν συλλογὴν τόσου πολυποίκιλου καὶ παράδοξου, δῆπεῖς ἡμπορεῖσε τινὰς νὰ πιγεύσῃ ὅτι ἐμενία συνανθροισμένοι ἀπὸ πολλὰς καὶ διαφορετικὰς κόσμους. Οὐδενὶ κατ’ αὐτὸν τὸν λόγον εἶναι πολλὰ ἀναπαυτικώτερον καὶ λυσιτελέσερον νὰ κατοικῇ τινὰς ἐδῶ, διατὶ ἐδῶ βλέπει ὅλες τὰς ἄλλας κόσμους ὡς ἐν συνόψει.

Τέλαχιστον ἔπειν ἡ Μαρκέζα, ἡ πλέον οὐσιωδεσέρα αὖπαυσις δῆπεῖς εχει ὁ ἐδικός μας κόσμος ἀπὸ τὴν Νέσιν της εἶναι, τὸ ὅτι δὲν εἶναι μήτε τόσον Νερμὸς ὡσαν τὸν κόσμον τῆς Ερμῆς, ἢ τῆς Αφροδίτης, μήτε τόσον Φυχρὸς ὡσαν ἔκεινον τῆς Διὸς ἢ τῆς Κρονοῦ. Προσέτι μᾶλλον ἡμᾶς ἐμενία σωζότατα ἐς ἐνα μέρος τῆς Γῆς ἐπεῖ δὲν

ΙΩΑΝΝΙΝΑ Κ.Π.

αἰδε-

αἰσθανόμενα τὴν ὑπερβολὴν μήτε τῆς
ζέσης, μήτε τῆς Φύχρας, καὶ τῇ ἀλη-
νίᾳ ἃν εἴναις κάποιος φιλόσοφος ἀπέ-
διδε χάριν εἰς τὴν φύσιν διὰ τὸ ὅτι ἡ-
του ἃνθρωπος καὶ ὅχι ἄλογον ζῶον,
Εὐχαριστήριον καὶ ὅχι βάρβαρος, ἐγὼ εὐχα-
ριστῶ τὴν φύσιν διὰ τὸ ὅτι ἔμαι ἐπάνω
ἢς ἔνα Πλανήτην τὸν πλέον εὔκρατον
τῇ κόσμῳ, καὶ ἢς ἔνα τόπου ἀπὸ τὺς
πλέον εὔκρατος αὐτῷ τῷ Πλανήτῃ· ἃν
μὲ πιεσύετε κερά με, τὴν ἀπεκρίσην,
πρέπει νὰ τὴν εὐχαριστήσητε διὰ τὸ ὅ-
τι ἔσθιε νέα καὶ ὅχι γριέ· νέα καὶ
ώραία, καὶ ὅχι νέα καὶ αὐχημη· νέα
καὶ ώραία Φραντζέζα, καὶ ὅχι νέα καὶ
ώραία Ιταλιάνα. Ιδὲ λοιπὸν τόσα
ἄλλα αἴτια εὐγνωμοσύνης μεγαλήτερα
ἐπ' ἐκεῖνα ὅπεριζεσθε ἀπὸ τὴν θέ-
σιν τῆς Δίνης σας, ἣ ἀπὸ τὴν εὐκρα-
σίαν τῷ τόπῳ σας.

Ωχ Θεέμε ! εἶπεν ἡ Μαρκέζα, ἀφισταί με νὰ ὅμολογῶ χάριτας καὶ νὰ εἴμαι εὐγνώμων ἀπλῶς διὰ ὅλα, ἔως καὶ δι' αὐτὴν τὴν Δίνην εἰς τὴν ὄποιαν εἴμαι τοποθετημένη, διατὶ τὸ μέτρον τῆς εὐδαιμονίας ὅπῃ ἐδωρήσῃ εἰς ἡμᾶς εἴναι τόσον ὀλίγου ὅπῃ χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ διὰ νὰ μὴ χάσωμεν τίποτες, καὶ εἴναι καλὸν νὰ ἡδύνεται τινὰς, καὶ νὰ ἔχῃ καὶ διὰ τὰ πλέον κοινὰ καὶ μὴ ἐπίσημα πράγματα μίαν ὅρεξιν ὄπῃ νὰ τὰ βάζῃ εἰς τὸ διάφορον, εἰδὲ καὶ ζητᾶ ὅλο ὀξέας καὶ αἰδητικὰς ἡδονὰς, κοντὰ ὅπῃ ἡδελεν εὕρη πολλὰ ὀλίγας, ἡδελε προσμάνη καὶ πολὺν καιρὸν διὰ νὰ τὰς ἀπολαύσῃ, καὶ τέλος πάντων ἡδελε τὰς πληρώσῃ πολλὰ ἀκριβά. Μὲ ὑπόχειμε λοιπὸν, τὴν εἶπα, ὅτι ἀν σᾶς προβάλλῃ ποτὲ τινὰς ἀπ' ἐκένας τὰς ὀξέας καὶ αἰδητικὰς ἡδονὰς, θέλετε ἐνθυμηθῆ καὶ

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΦΟΣΦΟΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ε.Π.ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Ε.Π.ΚΑΘΗΓΗΤΟΣ ΝΕΟΛΑΪΚΗΣ ΦΙΛΙΟΥ ΦΙΛΙΑΣ

καὶ τὰς Δίνας καὶ ἐμένα, καὶ δὲν θέλετε μᾶς παραβλέψει ἐξ ὅλοκλήρως; ναίσκε μ' ἀπεκρίθη, πλὴν πάχισαι νὰ μ' ἐπιδεῖλεύῃ φιλοσοφία καί τοῦ μέρου νέας ἥδουνάς. Τὸ λάχισον ὅσου διὰ αὐτοῦ, τὴν ἀπεκρίσην, ἐλπίζω νὰ μη μᾶς λάψει, ὃσαν ὅπερ ἔχω τὰ Αἴπλαινῆ Αἴσρα, τὰ ὅποια ὑπερβαίνου ὅλα τὰ ὅσα θέτε μέχρι ταῦτα.